

ชื่อปัญหาพิเศษ

การเห็นคุณค่าแห่งตนของผู้กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ : ศึกษากรณี

175347

ผู้ต้องขังเรือนจำกลางสมุทรปราการ

ชื่อผู้เขียนปัญหาพิเศษ

วิจิต ปากหวาน

สาขาวิชา

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (นโยบายสาธารณะ)

ปีการศึกษา

2547

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “การเห็นคุณค่าแห่งตนของผู้กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ : ศึกษากรณีผู้ต้องขังเรือนจำกลางสมุทรปราการ ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางสมุทรปราการที่กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ตามลักษณะความผิดต่อชีวิต ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับเพศและความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้ต้องขังในเรือนจำกลางสมุทรปราการที่กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์จำนวนทั้งสิ้น 422 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One-way ANOVA กรณีพบความแตกต่างจะทำการตรวจสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe’)

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ของเรือนจำกลางสมุทรปราการ ส่วนใหญ่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 34.60 โดยผู้ต้องขังชายส่วนใหญ่กระทำความผิดต่อชีวิต กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ และกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 28.20 เท่ากัน ส่วนผู้ต้องขังหญิง ส่วนใหญ่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 47.80 ในภาพรวมผู้ต้องขังส่วนใหญ่จะเห็นคุณค่าแห่งตนในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 59.00 และพบว่า ผู้ต้องขังชายที่กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ที่เห็นคุณค่าแห่งตนในระดับสูงจะมีมากกว่าผู้ต้องขังหญิง โดยผู้ต้องขังชายคิดเป็นร้อยละ 64.10 และผู้ต้องขังหญิงคิดเป็นร้อยละ 48.60 สำหรับผู้ต้องขังที่กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ที่เห็นคุณค่าแห่งตนในระดับสูง ผู้ต้องขังที่กระทำความผิด พ.ร.บ. ยาเสพติด จะมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.60 และผู้ต้องขังที่กระทำความผิดต่อชีวิตมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.20 นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ต้องขังชายจะเห็นคุณค่าแห่งตนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ต้องขังหญิง และผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิด พ.ร.บ. ยาเสพติด จะเห็นคุณค่าแห่งตนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ต้องขังที่กระทำความผิดต่อชีวิต